

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.472/2013/5.szám

A Kúria a dr. Nádas György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Fekete István jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 18. napján kelt 8.K.29.832/2013/4. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.29.832/2013/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - megváltoztatja akként, hogy a felperest különadó fizetési kötelezettség nem terheli.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 50.000 (azaz ötvenezer) forint elsőfokú és 25.000 (azaz huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes részére, munkaviszonyának megszűnése miatt munkáltatója: a M. N. Zrt. 2010. évben 3.747.995 Ft felmentési időre járó bért, 2.163.843 Ft összegű bért, továbbá 270.000 Ft-ot a 2010. évi, 308.444 Ft-ot a 2011. évi szabadságmegváltás címén kifizetett.

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adóigazgatósága a felperesnél 2010. évre személyi jövedelemadó (szja) és magánszemélyek jogviszony megszűnéséhez kapcsolódó egyes jövedelmeinek különadója adónemekben megtartott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés alapján a 2012. május 10. napján kelt határozatával a

felperest 2.682.076 Ft adóalap után 1.082.485 Ft - adóhiánynak minősülő - adókülönbözet, 541.242 Ft adóbírság és 97.433 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2012. augusztus 22. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Indokolása szerint az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény /a továbbiakban: Egp.tv./ 9.§ /1/ bekezdése alapján felperesnek a munkáltatója által a munkaviszonya megszűnésére tekintettel teljesített kifizetése e törvény hatálya alá tartozik. Az elsőfokú hatóság figyelemmel az Egp.tv. 9.§ /2/ és /3/ bekezdésében foglalt rendelkezésekre a különadó alapjába beszámított kifizetést 2.628.434 Ft összegben, az adózó által fizetendő különadó mértékét az Egp.tv. 10.§-a alapján az adóalap 98%-ában határozta meg. A munkáltató adatszolgáltatása alapján a különadó összegéből 1.545.949 Ft-ot az adózó - munkáltatója által - megfizetett, a bevallani elmulasztott 1.082.485 Ft-ot a revízió, az adózó által fizetendő különadó összegeként helytállóan állapította meg.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint a 2011. május 11-én előterjesztett adóbevallása időpontjában a 37/2011.(V.10.)AB határozat /Abhat.1./ rendelkezéseire tekintettel különadóra vonatkozó hatályos szabályozás nem volt, a jogalkotásról szóló 2010. évi LXXX. törvény 2.§ /2/ bekezdése szerint pedig jogszabály a hatálybalépésig megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, illetve kötelezettséget nem tehet terhesebbé, nem vonhat el, vagy korlátozhat jogot és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenesnek.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az Abhat.1. az Egp.tv.-t módosító 2010. évi CXXIV. törvény 2.§ /1/ bekezdésének „rendelkezéseit a 2005. január 1. napját követően megszerzett jövedelmekre kell alkalmazni” szövegrészét alkotmányellenesnek minősítette, ezért azt a hatályba lépésére: 2010. december 30. napjára visszaható hatállyal megsemmisítette akként, hogy a megsemmisítést követően a 2.§ /1/ bekezdés azzal a szöveggel maradt hatályban, hogy ez a törvény 2010. december 30. napján lép hatályba. Az Abhat.1. 2. pontjában az Egp.tv. különadóra vonatkozó és a 2010. évi CXXIV. törvény 1.§-ával kiegészített 8.§-12.§-ai alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasította.

Az Abhat.1. megkülönböztette a különadóval érintett 2005. január 1. és 2009. december 31. között kifizetett összegek adó-megállapítással már lezárt évekre, illetve a 2010. január 1. és december 29. közötti időszakban már megszerzett jövedelmek adózási feltételeire vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket és

megállapította, hogy a 2005.-2009. években megszerzett jövedelmekre a különadóra vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók, kimondva, hogy a bevallással lezárt 2005.-2009.-es adóévekben szerzett bevétel után az adóhatóság a különadót nem követelheti, azt nem kell bevallani, megfizetni, illetve a már megfizetett különadót az adóhatóságnak a magánszemély kérelmére vissza kell térítenie.

Az Abhat.1. ezzel ellentétesen foglalt állást azonban a 2010.-es adóévre vonatkozóan, amely szerint 2010.-es adóévre hatályvesztésig már megfizetett különadóról, a különadónak a 2010.-es adóévre vonatkozó fenntartásáról a törvényhozó rendelkezhet.

Megállapítható volt, hogy 2010. adóévre vonatkozó különadó fizetési kötelezettséget megállapító jogszabályi rendelkezések alkotmányellenességét az Abhat.1. nem állapította meg, továbbá az Alkotmánybíróság felhatalmazása alapján az Országgyűlés a jogi helyzetet pontosító szabályozást fogadott el.

Mindezek alapján a különadó alapjául szolgáló jövedelemre irányadó, az alapján különadó fizetési kötelezettséget meghatározó jogszabályi rendelkezések a 2010. évre vonatkozó adóévben - és az arra vonatkozó bevallási időszakban - fennálltak, mindekre tekintettel az adóhatósági határozatok jogszabályba nem ütköznek.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és keresete teljesítését kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályok téves értelmezésével jogsértő határozatot hozott. Hivatkozott arra, hogy időközben ismertté vált az Emberi Jogok Európai Bíróságának /EJEB/ ítélete, amely megállapította, hogy a különadóra vonatkozó jogszabály sérti a tulajdonhoz való jogot, mint alapvető emberi jogot, így a Magyar Államot kártérítésre kötelezte. Az alperes határozata sérti tehát az 1993. XXXI. törvénnyel kihirdetett, Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkében foglaltakat - Tulajdon védelme.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a felülvizsgálati kérelme benyújtása után ismertté vált az Alkotmánybíróság III/1499/2013. számú ügyben meghozott határozata [6/2014(II.26.)AB határozat, Abhat.2./, amely a perben alkalmazandó.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

Rögzíti a Kúria, hogy a perbelivel azonos jogkérdésben döntött a Kúria a Kfv.VI.35.595/2012/14., a Kfv.I.35.557/2013/4. számú ítéleteiben a következők szerint:

„A felülvizsgálati eljárás már folyamatban volt, amikor 2014. február 24-én az Alkotmánybíróság meghozta III/01499/2013. számú határozatát az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény módosításáról szóló 2011. évi XLVI. törvény tárgyában benyújtott egyedi normakontroll ügyében. E döntésében megállapította, hogy az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1.§-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10.§-a nemzetközi szerződésbe ütközik, ezért az a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a 8.K.27.147/2013. szám alatt folyamatban lévő eljárásban, továbbá valamennyi, bármely bíróság előtt folyamatban lévő ugyanilyen ügyben nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság indokolásában rögzítette, hogy az indítvánnyal érintett különadó törvény az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről szóló Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó Jegyzőkönyv 1. kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkébe (tulajdon védelme) ütközik. Ezt már a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága is több egyedi ügyben kimondta, a határozatai véglegessé váltak és az Alkotmánybíróság nem látott okot arra, hogy attól eltérjen. Rögzítette továbbá, a kezdeményezés benyújtását követően ugyan módosult a különadó törvény 10.§-a a 2014. január 1-jén vagy azt követően megszerzett bevételek tekintetében, annak mértéke 98%-ról 75%-ra csökkent, ugyanakkor a 2013. december 30-ig hatályban volt 10.§ bírósági alkalmazása nem állna összhangban az Alaptörvény Q cikk /2/ bekezdésével, ezért az Alkotmánybíróság a hatályon kívül helyezett, de még alkalmazandó jogszabályra alkalmazási tilalmat írt elő. (...) Az Alkotmánybíróság kötelezően alkalmazandó határozata alapján Kúria megállapította, hogy a felülvizsgált ítélet valamint az adóhatósági határozatok jogszabálysértők, és a különadót meghatározó anyagi jogi jogszabályoknak az Alkotmánybíróság által előírt alkalmazási tilalma okán a felperest különadó fizetési kötelezettség nem terheli.”

A Kúria a Kfv.V.35.522/2013/4.számú ítéletében kifejtette, hogy: „A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) Kamarája a 41838/11. számú határozatban 2013. július 2-án, a 66529/11. számú határozatban 2013. május 14-én, a 49570/11. számú határozatban pedig 2013. június 25-én megállapította, hogy a törvényes végkielégítéseknél az Egptv. szerinti 98%-os adómérték ellentétes az 1. kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkével (tulajdon védelme). A Magyar Állam a Kamara 41838/11., és a 49570/11. számú ítéletének meghozatalát követően kérte az ügynek a Nagy Kamara elé terjesztését, amely ezt a kérelmet nem fogadta el, így a

határozatok véglegessé váltak. Az Egyezmény 46. cikk 1. pontja szerint „a Magas Szerződő Felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezővé tekintik a Bíróság végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek”. Az EJEB döntése, amelynek értelmében a 98%-os adómérték az 1. kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkével ellentétes, kötelező a Magyar Államra.”

A Kúria jelen tanácsa teljes körűen egyet értett a Kfv.VI.35.595/2012/14., Kfv.I.35.557//2013/4., Kfv.V.35.522/2013/4. számú kúriai döntésekkel, azok indokolásával és az Alkotmánybíróság kötelezően alkalmazandó Abhat.2. határozata alapján, a Pp. 275.§ /4/ bekezdése alkalmazásával, megállapította, hogy a felülvizsgált ítélet valamint az adóhatósági határozatok jogszabálysértők, és a különadót meghatározó anyagi jogi jogszabályoknak az Alkotmánybíróság által előírt alkalmazási tilalma okán a felperest különadó fizetési kötelezettség nem terheli.

A Kúria az alperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperes elsőfokú és felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárási illeték viselésére vonatkozó rendelkezés a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-án alapul.

Budapest, 2014. július 3.

Dr. Lomnici Zoltán sk.a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.472/2013/7.szám

A Kúria a dr. Nádas György ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Fekete István jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 18. napján kelt 8.K.29.832/2013/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a Kúria 2014. július 3. napján hozott Kfv.V.35.472/2013/5. számú ítéletével befejezett perében a Kúria hivatalból meghozta jogerős ítélet kijavítása tárgyában a 7.

sorszám alatt az alábbi

k i j a v í t ó v é g z é s t :

A Kúria a Kfv.V.35.472/2013/5. számú ítéletének rendelkező részét akként javítja ki, hogy a második bekezdés helyes szövegrésze a következő:

„Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 50.000 (azaz ötvenezer) forint elsőfokú és 25.000 (azaz huszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget”.

Ez ellen a végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kúria észlelte, hogy a Kfv.V.35.472/2013/5. számú jogerős ítéletének rendelkező része második bekezdésében elírás történt, ezért a hiba kijavításáról a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 270. § /1/ bekezdése alapján alkalmazandó 224. § /1/ bekezdése szerint rendelkezett.

Budapest, 2014. szeptember 22.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró